

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 17 marca 2006 r. (24.03)
(OR. en)**

7529/06

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2006/0043 (CNS)**

**AGRIORG 30
AGRIFIN 23**

PISMO PRZEWODNIE

od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisano przez pana dyrektora Jordiego AYETA PUIGARNAUA

data otrzymania: 17 marca 2006 r.

do: Pan Javier SOLANA, Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel

Dotyczy: – Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sektora lnu i konopi

– Wniosek rozporządzenie Rady zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 w odniesieniu do dotacji dla przetwórstwa lnu i konopi uprawianych na włókno, oraz rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do konopi kwalifikujących się do objęcia systemem płatności jednolitych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument Komisji COM(2006) 125 wersja ostateczna.

Zał.: COM(2006) 125 wersja ostateczna

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.3.2006
KOM(2006) 125 wersja ostateczna

2006/0043 (CNS)

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie sektora lnu i konopi

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 w odniesieniu do dotacji
dla przetwórstwa lnu i konopi uprawianych na włókno, oraz
rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do konopi
kwalifikujących się do objęcia systemem płatności jednolitych**

(przedstawiony przez Komisję)

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie sektora lnu i konopi

Art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno nakłada na Komisję wymóg przedstawienia raportu, oraz w razie potrzeby propozycji, dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Raport „powinien zawierać ocenę wpływu dotacji dla przetwórstwa, w szczególności na:

- stanowisko producentów w odniesieniu do obsianych obszarów i uzyskiwanych cen,
- trendy rynkowe w odniesieniu do włókien tekstylnych i rozwoju nowych produktów,
- przemysł przetwórczy.

W świetle produkcji alternatywnej raport powinien wskazywać czy przemysł ten jest w stanie funkcjonować w oparciu o przyjęte wytyczne. Powinien także sprawdzać możliwości utrzymania, po zakończeniu roku gospodarczego 2005/2006, dotacji dla przetwórstwa za tonę krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz dodatkowej dotacji na hektar lnu”.

Celem niniejszego raportu jest udzielenie odpowiedzi na te pytania. W tym kontekście Komisja uwzględniła analizę i wyniki sprawozdania z oceny w sprawie sektora lnu i konopi ukończonego w październiku 2005 r.

1. ROZWÓJ SEKTORA LNU I KONOPI

Ostatnia reforma wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno miała miejsce w 2000 r. Wprowadziła ona dotacje dla przetwórstwa słomy lnianej i konopnej przeznaczonej do produkcji włókna. Dotacje przyznawane są przetwórcom, podczas gdy producenci słomy lnianej i konopnej korzystają z ogólnego systemu wsparcia dla roślin uprawnych. Zamiarem było uniknięcie zjawiska spekulacji, które nasiliło się w ramach poprzedniego systemu, oraz promowanie produkcji długiego włókna lnianego poprzez przyznanie wyższej kwoty dotacji na tę produkcję. Wyniki były bardzo pozytywne: zniknęła produkcja kierowana dotacjami, a produkcja długiego włókna lnianego znacząco wzrosła. Obecny budżet wspólnej organizacji rynków lnu i konopi wynosi zaledwie około 20 mln EUR.

Dotacje przyznawane uprawnionym głównym przetwórcom oparte są na jakości poszczególnych włókien rzeczywiście uzyskiwanych ze słomy objętej umową kupna/sprzedaży.

Kwota pomocy wynosi:

1. w przypadku długiego włókna lnianego:
 - 160 EUR za tonę za lata gospodarcze 2002/2003 do 2005/2006,
 - 200 EUR za tonę począwszy od roku gospodarczego 2006/2007;
2. w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego (zawierającego nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek).
 - 90 EUR za tonę za lata gospodarcze 2001/2002 do 2005/2006.

Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie zgodziły się również na przyznanie dotacji na krótkie włókna lniane zawierające pomiędzy 7,5 % i 15 % zanieczyszczeń i łusek oraz na włókna konopne zawierające pomiędzy 7,5 % i 25 %.

Dotacje dla przetwórstwa są przyznawane w obrębie maksymalnej gwarantowanej ilości (MGI) za rok gospodarczy w wysokości 80 823 ton w przypadku długiego włókna lnianego i 146 296 ton w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego. Ilości te są rozdzielane pomiędzy państwa członkowskie jako krajowe gwarantowane ilości (KGI). Przeniesienia kwot pomiędzy długim włókniem lnianym a krótkim włókniem są dopuszczalne, przy zastosowaniu współczynnika równoważności, który czyni tę operację obojętną dla budżetu.

W celu wsparcia tradycyjnej produkcji włókna lnianego na niektórych obszarach Niderlandów, Belgii i Francji, uprawnionym głównym przetwórcom przyznawane są dodatkowe przejściowe dotacje dla przetwórstwa.

1.1. Len

1.1.1. Obsiane obszary i produkcja

Po ostatnim rozszerzeniu Wspólnota posiada więcej niż 20 % światowych obszarów upraw lnu (około 500 000 ha według FAO). W 2004 r. obszary pod uprawę lnu były skoncentrowane w pięciu głównych państwach produkujących: Francji (65 %), Belgii (15 %), Polsce (7 %), Republice Czeskiej (4,4 %) i Niderlandach (3,6 %).

Od 2001 r. obszar uprawy lnu ustabilizował się na powierzchni około 120 000 ha w UE-25 – bliskim poziomowi sprzed rozpoczęcia praktyk produkcji kierowanej subsydiami (w 1999 r. całkowity obszar obsiany wynosił 233 000 ha).

Obszary uprawy lnu zwiększyły się znacząco we Francji (o 25 000 ha), szczególnie w Normandii, oraz w Belgii – w Północnej Walonii (wzrost o 6 500 ha). W Niderlandach obszary pod uprawę lnu zwiększyły się w ograniczonym zakresie (o 500 ha).

Długoterminowa tendencja produkcji słomy lnianej pokazuje znaczne zróżnicowanie. Produkcja osiągnęła 775 000 ton w 2004 r., z czego 86 % wyhodowano we Francji i w Belgii. Udział nowych państw członkowskich pozostaje marginalny – w wysokości około 10 % ogółu (80 000 ton wyprodukowanych w 2004 r.). Pomimo zmniejszenia całkowitego obszaru upraw po reformie, produkcja słomy wykazuje tendencję wzrostową (o 192 000 ton pomiędzy 1999 r. i 2004 r.), co potwierdza zanik zjawiska spekulacji.

Jeżeli chodzi o produkcję włókna, pomiędzy 2000 r. i 2004 r. wielkość produkcji długich włókien lnianych w UE-15 zwiększyła się z 93 500 ton do 136 500 (60 %), a krótkich włókien lnianych z 41 000 ton do 60 000 ton (65 %)¹.

Krótkie włókna lniane są zazwyczaj współproduktem produkcji długich włókien lnianych. Sprawozdanie z oceny zaznacza, że nie istnieją w UE zakłady przetwórcze zajmujące się wyłącznie produkcją krótkich włókien lnianych, z wyjątkiem kilku jednostek o bardzo ograniczonej działalności handlowej, tj.:

¹ Ilości wyprodukowanego włókna niekoniecznie odpowiadają ilościom otrzymującym dotacje dla przetwórstwa.

- dwóch jednostek pilotażowych w Zjednoczonym Królestwie;
- dwóch zakładów wytwarzających masę papierniczą do papierów specjalnych we Francji, znajdujących się poza systemem pomocy (ze względu na stopień zanieczyszczeń);
- jednej jednostki w Niemczech z wynikiem 150 ton rocznie.

W nowych państwach członkowskich rynkami zbytu włókien lnianych pozostaje przemysł włókienniczy i tradycyjne zastosowania przy produkcji lin. Krótkie włókna lniane nie są produkowane w wyspecjalizowanych zakładach, lecz stanowią współprodukty produkcji długich włókien lnianych. Jedynie w Słowenii uprawia się len do produkcji krótkich włókien lnianych (w 2004 r. wyprodukowano około 100 ton w porównaniu do 400 ton w 2001 r.).

Jakość długich włókien lnianych jest znacznie zróżnicowana w poszczególnych państwach członkowskich.

1.1.2. *Ceny*

Zgodnie ze sprawozdaniem z oceny, ceny słomy lnianej we Francji kształtowały się średnio na poziomie 248 EUR/tona w 2001 r. i 2003 r., lecz spadły do 272 EUR/tona w 2002 r.

Na rynku długich włókien lnianych, pomimo silnego popytu eksportowego, ceny spadły w stosunku do wyceny euro wobec dolara amerykańskiego. Cena długich włókien lnianych spadła o 30 % w okresie od 2000/2001 do 2003/2004, zanim ustabilizowała się na poziomie 1 600 EUR/tona w 2004 r.

Jeżeli chodzi o ceny krótkich włókien lnianych, pomiędzy lipcem 2001 r. a lipcem 2004 r. odnotowano gwałtowny spadek o 25 do 30 % w Belgii, Francji i Niderlandach. Jednakże ceny są bardzo zróżnicowane, w zależności od przeznaczenia gospodarczego włókna:

- przemysł produkujący papier specjalny: 170 EUR/tona,
- włókna tekstylne: 345 EUR/tona,
- materiały nietkane: 400 EUR/tona,
- materiały zespolone: 500 EUR/tona.

Zasadniczo, marża brutto na hektar zwiększyła się pomiędzy 1999 r. i 2003 r. Pomimo, że reforma przeprowadzona w 2000 r. doprowadziła do obniżenia dotacji, sprzyjające trendy rynkowe i dobra rentowność zrekompensowały tę obniżkę.

Przed reformą większość producentów otrzymywała jedną czwartą dotacji na hektar uprawy lnu przeznaczonego na włókno, natomiast pozostałe 75 % było wypłacane przetwórcy. W wyniku reformy udział rolników w dotacjach zwiększył się do ponad 60 %. Stąd też przychód producentów stał się mniej zależny od wahań cen.

1.1.3. *Trendy rynkowe a przemysł przetwórczy*

Europejska produkcja **długiego włókna lnianego** jest wykorzystywana głównie w przemyśle włókienniczym. Rynek zbytu wydawał się pozostawać stabilny w ciągu ostatnich kilku lat i był podzielony pomiędzy rynek odzieży (50 %), białizny

pościelowej (20 %) i mody (13 %), a jego pozostałą część zajmowała produkcja wyrobów takich jak liny i filtry (17 %).

W ubiegłym roku prawie 70 % długich włókien lnianych wywożono – głównie do Chin (50 %). Popyt na długie włókna lniane kształtowała ekspansja chińskiego przemysłu przędzalniczego, a wywóz do Chin wzrósł średnio o 20 % rocznie pomiędzy 1999 r. i 2003 r. Innymi partnerami handlowymi była Rosja i kilka nowych państw członkowskich (Polska, Republika Czeska i Litwa).

Wysoki popyt w Chinach skłonił europejskich (w szczególności francuskich) producentów do przedkładania ilości nad jakość.

Trudno jest dokładnie ocenić końcowe przeznaczenie włókien lnianych po dalszym przetworzeniu w państwach spoza UE. Niektóre półfabrykaty i gotowe produkty zawierające europejski len są ponownie przywożone z Chin, szczególnie do Europy i Stanów Zjednoczonych. Przywóz odzieży lnianej z Chin wzrósł o 50 % od 1999 r. do 2003 r.

Wywóz UE wytwarzanych produktów włókienniczych do Stanów Zjednoczonych spadł o 10 % w przypadku tkanin i o 25 % w przypadku odzieży pomiędzy 1999 r. i 2003 r.

Obrót sektora długich włókien lnianych ustabilizował się na poziomie około 200 mln EUR w okresie 2000–2004 (183,7 mln EUR w 2003 r.) w wyniku zwiększenia sprzedawanych ilości w połączeniu ze stałym spadkiem cen.

Jeżeli chodzi o **krótkie włókna lniane**, przemysł włókienniczy przyjął około 40 % produkcji tkanin z czystego lnu lub tkanin wielowłókiennych z bawełną lub włóknami syntetycznymi. Głównymi wydarzeniami na tym rynku od 1999 r. było pogorszenie się kondycji europejskiego przędzalnictwa i wzrost wywozu do Chin i Hongkongu.

Od 1999 r. rynek krótkich włókien przystosował się do nowych zastosowań technicznych. Produkcja włókien wykorzystywanych do tego celu wzrosła prawie czterokrotnie pomiędzy 1999 r. i 2003 r. z 4 800 ton do 18 500 ton, stanowiących odpowiednio 9 % i 25 % wszystkich krótkich włókien.

Udział w rynku zbytu przemysłu papierniczego, w tym papieru papierosowego i papierów technicznych pozostał stabilny pod względem wielkości (25 000 ton rocznie), ale jego udział w całkowitej produkcji włókien spadł z 45 % do 34 %. Ucierpiał on również z powodu narastającej konkurencji ze strony włókien drewnianych. Pomimo niskich cen, przemysł papierniczy pozostaje nadal atrakcyjnym rynkiem zbytu dla krótkich włókien lnianych, może przyjąć duże ilości i nie wymaga włókien wysokiej jakości.

Nowe techniczne zastosowania krótkich włókien lnianych stanowią 25 % produkcji, z której jedynie niewielka część (2,5 %) przeznaczona jest do wytwarzania materiałów nietkanych, takich jak pokrycia geotekstylne, mulcze stosowane w rolnictwie lub panele izolacyjne. Produkcja materiałów zespolonych dla przemysłu samochodowego jest najbardziej zaawansowanym nowym rynkiem (w szczególności w Niemczech), zużywającym co roku 16 500 ton (23 % wszystkich krótkich włókien lnianych). Używane do tego celu włókna lniane są przetwarzane w termoplastyce, dzięki ich niewielkiej wadze i dobrej odporności na wstrząsy. Ten rynek uważa się za obiecujący, jeżeli, z jednej strony, ceny włókien lnianych pozostaną stabilne oraz,

z drugiej strony, ceny włókien egzotycznych (sizal, kenaf, juta, itp.) nie spadną znacząco. Gwarancja regularnych dostaw włókien jest silnym ograniczeniem dla przemysłu, podobnie jak poważna jest konkurencja ze strony włókien egzotycznych. Niemiecki przemysł samochodowy postanowił zróżnicować dostawy włókien, gdy w 2001 r. produkcja lnu w Europie spadła z powodu złych warunków pogodowych.

Na podstawie średnich cen, całkowitą wartość rynku krótkich włókien lnianych można ocenić na około 25 mln EUR. Użytkownicy tekstyliów stanowią główne źródło przychodu (10 mln EUR), przed materiałami zespolonymi dla przemysłu samochodowego (8,5 mln EUR). Przemysł papierniczy przynosi jedynie 4,2 mln EUR. Materiały nietkane stanowią 0,7 mln EUR.

Zdolność do przetwórstwa wtórnego krótkich włókien lnianych poszerzyła się znacznie od czasu reformy, ze względu na lepsze wykorzystanie zdolności i skonstruowanie nowych urządzeń do oczyszczania.

1.2. Konopie

1.2.1. Obsiane obszary i produkcja

UE posiada stosunkowo ważny udział w światowej produkcji konopi – 15 000 ha (29 % z 52 000 ha obszarów obsianych na świecie według FAO). Obszary upraw konopi pozostały stosunkowo stabilne od 2001 r., ale wciąż stanowią nieznaczną część roślin uprawnych. Są one znacznie niższe niż w 1998 r., kiedy produkcja kierowana subsydiami osiągnęła rekordową wysokość 40 000 ha.

Obszary pod uprawę konopi są skupione głównie w sześciu państwach członkowskich stanowiąc 90 % obszarów upraw konopi w UE w 2004 r.: Francja (54 %), Niemcy (11 %), Zjednoczone Królestwo (9 %), Polska (6 %), Włochy (6 %) i Hiszpania (4 %). Nowe państwa członkowskie posiadają 11 % obszarów pod uprawę konopi w UE-25 (Polska 6 %, Węgry 3 % i Republika Czeska 2 %). Jednakże warto zauważyć, że na Węgrzech obszar pod uprawę konopi był bardzo duży w latach osiemdziesiątych (ponad 60 000 ha w 1987 r., o 55 % większy niż w całej EWG).

Produkcja słomy konopnej w UE jest bardzo zróżnicowana, co ma związek z wahaniami powierzchni obszarów pod uprawę, szczególnie we Francji. Od 2000 r. do 2004 r. produkcja słomy konopnej wynosiła średnio 86 000 ton (maksymalnie 101 000 ton w 2003 r., odpowiadających maksymalnemu obszarowi pod uprawę o powierzchni 18 000 ha).

Produkcja włókna konopnego wykazuje tendencję wzrostową i osiągnęła 28 000 ton w 2000 r. i około 31 000 ton w 2004 r.²

1.2.2. Ceny

Przed reformą w 2000 r. dotacje na hektar konopi były w całości wypłacane rolnikom. Wraz z reformą zarówno całość wsparcia jak i dotacje wypłacane bezpośrednio rolnikom zmniejszyły się. Wzrosły jednak ceny zakupu płacone przez przetwórców producentom: w Niemczech ceny słomy uległy niemal podwojeniu po

² Wyprodukowane ilości włókna niekoniecznie odpowiadają ilościom otrzymującym dotacje dla przetwórstwa.

reformie (z 80 EUR do 145 EUR za tonę); w Zjednoczonym Królestwie wzrosły o 22 % (z 90 GBP za tonę w 2001 r. do 110 GBP w 2004 r.). We Francji w ciągu ostatnich trzech lat przetwórcy konopi uwzględniali wzrost cen słomy przy sprzedaży swoich włókien dla przemysłu papierniczego. W tym państwie ceny słomy wzrosły z 60 do 72 EUR za tonę po reformie.

Istnieją duże różnice pomiędzy cenami włókien wykorzystywanych w przemyśle produkującym papier specjalny (średnio 371 EUR/tona w 2003 r.) a cenami włókien mających zastosowanie techniczne (500 EUR/tona w przypadku materiałów nietkanych i 600 EUR/tona w przypadku komponentów plastikowych). Pomiedzy 1999 r. a 2003 r. ceny włókien dla przemysłu papierniczego wzrosły gwałtownie o 27 %. Fakt ten tłumaczy głównie uzgodnienie pomiędzy przetwórcami a przemysłem papierniczym mające na celu rekompensatę zmniejszenia dotacji wspólnotowych. Jednakże, pomimo że przemysł papierniczy zgodził się płacić wyższe ceny przetwórcom włókien konopnych, wydaje się, że w dłuższej perspektywie konkurencja ze strony trzy do czterech razy tańszych włókien drewnianych może poważnie dotknąć ten rynek, w tym rynek papierów specjalnych.

1.2.3. Trendy rynkowe a przemysł przetwórczy

Po zmniejszeniu wykorzystania włókien w przemyśle papierniczym w 2001 r. i 2002 r., ten rynek zbytu w 2003 r. powrócił do wielkości włókien wykorzystywanych w 1999 r.: 86 % produkcji włókien konopnych ogółem (20 700 ton).

Wykorzystanie materiałów zespolonych w przemyśle samochodowym wzrosło z 1 770 ton do 2 470 ton (około 10 %), natomiast 824 ton wykorzystano w materiałach nietkanych w budownictwie i izolacji. Rynek materiałów izolacyjnych nie osiągnął spodziewanego wzrostu ze względu na niekorzystną różnicę cen i gorsze parametry techniczne niż konkurencyjne włókna. Pozostaje on raczej stabilny pod względem wielkości.

Obrót rynku włókien konopnych jest bliski 10 mln EUR, z czego większość (7,7 mln EUR) przyniósł przemysł papierniczy. Przemysł materiałów zespolonych przynosi 1,2 mln EUR, a materiałów nietkanych – 0,4 mln EUR. Biorąc pod uwagę wydarzenia na rynku, zmniejszenie ilości dotacji nie wpłynęło negatywnie na konkurencyjność cen konopi w stosunku do głównych produktów konkurencyjnych (krótkie włókna lniane i włókna drewniane). Taką sytuację wyjaśniają trzy główne przyczyny:

- stabilność marży, dzięki sprzedaży współproduktów, które stanowią około 50 % przychodu przetwórców;
- włókna konopne (podobnie jak krótkie włókna lniane) odpowiadają pewnemu zapotrzebowaniu, np. przemysł tytoniowy wymaga stałego składu jakościowego dostaw papieru;
- dobra organizacja przemysłu papierniczego: zawarcie przez niektórych przetwórców umów sprzedaży na wyłączność z producentami papieru.

Wzrost zdolności produkcyjnej włókien konopnych był skromny, prowadząc do przesycenia głównych jednostek produkcyjnych (szczególnie we Francji), które planują obecnie dalsze inwestycje, aby dostosować się do ekspansji nowych rynków (włókna techniczne). Obecna zdolność produkcyjna włókien konopnych sięga poziomu 35 000 ton; w przyszłości mogłaby się ona zwiększyć nawet o 23 000 ton.

Podstawowe możliwości trzepania włókna konopnego znajdują się w około dziesięciu miejscach we Francji, Zjednoczonym Królestwie, Niemczech i Niderlandach. Możliwości trzepania w państwach UE-15 wynosiły ogółem 107 000 ton słomy w 2004/2005 r.

1.3. Wnioski dotyczące rozwoju sektora

Prawie 90 % całkowitego obrotu w wysokości 216,5 mln EUR z włókien lnianych i konopnych w 2003 r. pochodziło z „włókienniczego” rynku zbytu. „Papiery techniczne i specjalne” stanowiły 8 %, „materiały zespolone” 4 %, a „materiały nietkane” 1 %.

1. Materiały włókiennicze: Od czasu reformy rynek zbytu materiałów włókienniczych znacznie się zwiększył, wraz z popytem w Chinach.

Dotacje dla przetwórstwa miały mniejszy wpływ w późniejszej fazie produkcji dla europejskiego przemysłu włókienniczego (przędzalnictwo i wywóz). Ich główny udział widoczny jest we wcześniejszej fazie produkcji rolniczej: dotacje utrzymują marżę brutto na hektar, co zapewnia atrakcyjność upraw lnu i konopi.

2. Papier: rynek papierów specjalnych i technicznych jest głównym rynkiem zbytu dla europejskich włókien konopnych i nie mniej ważnym rynkiem zbytu dla włókien lnianych.

Warto zaznaczyć, że w przeciwieństwie do produkcji długich włókien lnianych, która zaopatruje głównie przemysł poza UE, produkcja włókien konopnych i długich włókien lnianych podtrzymuje przemysł europejski, często usytuowany w pobliżu obszarów produkcji włókien.

3. Materiały zespolone: ten rynek, chociaż ograniczony pod względem wartości i wielkości, odnotował ogromny wzrost w 2000 r., szczególnie jeżeli chodzi o krótkie włókna lniane. Warto zauważyć, że dotacje dla przetwórstwa stanowiły wkład nie mniej ważny niż nowe wnioski, wspierając wydatki na badania naukowe i rozwój oraz ekspansję biznesu. Wycofanie obecnego systemu pomocy przy tym stanie rzeczy mogłoby zagrozić nawet istnieniu tego rynku zbytu.
4. Materiały nietkane: jest to najmniejszy rynek zbytu dla włókien konopnych i krótkich włókien lnianych. Największy rynek stanowi produkcja paneli izolacyjnych. Jego wzrost jest ograniczony, gdyż produkty oparte na naturalnych włóknach są droższe i o niższej jakości technicznej niż konkurencyjne włókna.

Dotacje dla przetwórstwa długich włókien oraz korzystna sytuacja rynkowa wytworzona przez popyt z Chin przyczyniły się do nadzwyczaj dobrej koniunktury na produkcję lnu. Wzrost jest związany z ekspansją zdolności przetwórczej istniejących przedsiębiorstw, a dotacje pozwoliły poczynić kilka inwestycji w wyposażenie, badania naukowe i promocję.

Jeżeli chodzi o konopie, pozytywny wpływ dotacji na równowagę finansową przedsiębiorstw umożliwił zwiększenie ceny zakupu słomy konopnej oraz inwestycje w badania naukowe i rozwój oraz w nowe rynki zbytu. Dotacje przyniosły również stabilizację (lub niewielką poprawę) dostaw do gałęzi przemysłu późniejszej fazy produkcji, zarówno w przypadku rynku papierniczego jak i nowych rynków zbytu (dotacje stanowią w dalszym ciągu czynnik stabilizacyjny, który zapewnia trwałość dostaw).

2. OCENA DOTACJI DLA PRZETWÓRSTWA

Dostępne informacje na temat wyników reformy z 2000 r. w państwach UE-15 są ograniczone faktem, że przetwarzanie słomy w włókno trwa 22 miesiące oraz że ostateczne dane liczbowe można uzyskać nie wcześniej niż po upływie dwóch lat od rozpoczęcia danego roku gospodarczego. Ponadto rok gospodarczy 2001/2002 nie może być uznawany jako reprezentacyjny, ponieważ na produkcję poważnie wpłynęły niekorzystne warunki pogodowe.

Niektóre nowe państwa członkowskie nie otrzymały jeszcze dotacji dla przetwórstwa. Tym niemniej, przetwórcy z tych państw inwestują, by dostosować swoje zakłady do prawodawstwa UE.

W tych okolicznościach można wyciągnąć jedynie ograniczone wnioski na temat skuteczności systemu dotacji dla przetwórstwa. Trudno jest ocenić, czy dotacje dla krótkich włókien i dodatkowe dotacje na hektar lnu powinny zostać przedłużone dalej niż na rok gospodarczy 2005/2006. Jednakże niektóre wnioski można wyciągnąć na podstawie dostępnych danych i informacji od podmiotów.

2.1. Znaczenie dotacji dla gałęzi przemysłu późniejszej fazy produkcji

Dotacje dla przetwórstwa umożliwiły rozwój sektora włókien i odprowadziły do stabilizacji głównych rynków zbytu.

W odniesieniu do **lnu**, rynki zbytu dla długich włókien zasadniczo wzrosły w okresie 2001–2004. Jednakże ten trend mógłby przyjąć inny kierunek w sytuacji spadku popytu w Chinach i/lub spadku cen, niekorzystnego kursu wymiany, itp. W obecnej korzystnej sytuacji trudno jest ocenić rolę samych dotacji, ponieważ rynek jest bardzo dochodowy.

W przypadku **konopi**, główny rynek stanowią papiery specjalne. Nowe zastosowania techniczne (materiały zespolone) nie osiągnęły jeszcze etapu rozwoju na szeroką skalę. Wycofanie dotacji przy tym stanie rzeczy mogłoby zagrozić dalszemu rozwojowi tego rynku zbytu. Inne rynki zbytu, takie jak panele izolacyjne, podobnie nie rozwinęły się tak jak początkowo oczekiwano, ze względu na konkurencyjne ceny w porównaniu z włóknami takimi jak włókno szklane i inne włókna syntetyczne.

2.2. Dotacje dla włókien krótkich

Wdrożenie bieżącej wspólnej organizacji rynku zapowiadałoby likwidację dotacji dla przetwórstwa na krótkie włókna począwszy od roku gospodarczego 2006/2007.

W przypadku **krótkich włókien lnianych**, skutek dotacji dla przetwórstwa nie może zostać szczególnie określony, ponieważ wszystkie wielkości są współproduktami trzepania długich włókien, a obszar uprawy lnu przeznaczony wyłącznie do produkcji krótkich włókien pozostaje niewielki.

Dla **producentów konopi**, wycofanie dotacji spowodowałoby proporcjonalne obniżenie cen. W takim przypadku marża dla producentów konopi zostałaby znacznie zmniejszona i byłaby znacznie węższa niż marża otrzymywana z upraw innych alternatywnych roślin uprawnych. Należy zauważyć, iż uprawa konopi jest bardziej pracochłonna niż innych upraw polowych. Należałoby się spodziewać znacznego zmniejszenia obszaru upraw konopi i idącego za tym spadku dostaw słomy do przemysłu przetwarzania wstępnego.

Poniższa tabela porównuje marżę na hektar otrzymywaną z różnych upraw we Francji i Niemczech i pokazuje spadek konkurencyjności uprawy konopi bez przeniesienia szacowanych 80 % dotacji dla przetwórstwa na rolnika:

	Francja			Niemcy		
	Konopie	Pszenica	Rzepak	Konopie	Jęczmień	Kukurydza
Marża (EUR/ha)	554	442	490	486	553	499
Średnia wydajność (t włókna/ha)	1,95	–	–	1,67	–	–
Przeniesione dotacje (EUR) – 80 %	140	–	–	120	–	–
Marża bez dotacji (EUR/ha)	414	442	490	366	553	499

Uwaga: Dane liczbowe mają charakter obrazowy i nie pozwalają na bezpośrednie porównania pomiędzy państwami ze względu na różne metody obliczeń.

Wpływ gospodarczy wycofania dotacji dla przemysłu krótkich włókien lnianych mógłby zostać złagodzony poprzez rozpatrywany wzrost dotacji dla długich włókien. Jedynie wyspecjalizowane jednostki przetwórstwa, stanowiące niewielką część sektora, zostałyby bezpośrednio dotknięte przez obniżenie przychodu.

Dla porównania, w przypadku konopi wycofanie dotacji zachwiałoby równowagę finansową przetwórców, dla których dotacja stanowi ważną część dochodu. Zagrożone mogłoby zostać istnienie przetwórców koncentrujących się wyłącznie na włóknach przeznaczonych do nowych zastosowań technicznych, natomiast „mieszane” jednostki produkujące włókna dla papierów specjalnych i nowych rynków zbytu powróciłyby do swojej zwyczajowej działalności (przemysł papierniczy). Ponadto tradycyjny rynek zbytu (papier) mógłby być zagrożony w średniej perspektywie przez tańsze produkty zastępcze lub przez przeniesienie produkcji.

Dlatego zalecane jest rozszerzenie wsparcia dla produkcji krótkich włókien lnianych i konopnych na następne dwa lata gospodarcze, aby pozwolić przemysłowi na konsolidację nowych rynków dla tych włókien. Ponadto takie wydłużenie da więcej czasu na właściwą ocenę funkcjonowania wspólnej organizacji rynków w nowych państwach członkowskich.

2.3. Dodatkowe dotacje

Jeżeli dotacje w wysokości 120 EUR za hektar zostaną wycofane dla regionów w Belgii i Niderlandach, marża brutto dla lnu będzie niższa niż marża dla pszenicy i jęczmienia. Ponieważ uprawa ta jest bardziej pracochłonna niż uprawa zbóż, nie będzie ona już konkurencyjna i należy się spodziewać znacznego zmniejszenia obszaru upraw lnu w regionie Polders.

Podobne porównania dla obszarów we Francji i Belgii kwalifikujących się do dotacji w wysokości 50 EUR/ha nie prowadzą do tych samych wniosków. Wycofanie dodatkowych dotacji nie miałyby tak dramatycznych skutków dla poziomu przychodów producentów. Jednakże istnieje niepewność co do przyszłości produkcji – szczególnie w latach o złych warunkach pogodowych.

Należy zauważyć, że roczne zmiany w przychodzie z lnu są duże w porównaniu z większością innych upraw. Dotacje umożliwiły złagodzenie skutków przeniesienia do innych regionów, o niższych cenach ziemi i bardziej odpowiednich strukturach rolnych.

Analizy ekonomiczne pokazują, że dotacje w wysokości 120 EUR za hektar wyprodukowany w Niderlandach i w belgijskim Polders były pomocne w utrzymaniu lub nawet niewielkim zwiększeniu tam obszarów uprawy lnu. Jednakże badania te nie określają, jaki byłby właściwy poziom dotacji dla tych obszarów. Proponuje się utrzymanie bieżącego programu dotacji przez okres dwóch lat.

2.4. Poziom zanieczyszczeń

Jeżeli chodzi o poziom zanieczyszczeń, środek ten sięga drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych, czyli okresu naznaczonego największą spekulacją. Celem było wprowadzenie obowiązku przeprowadzania kosztownego oczyszczania włókien, a tym samym zniechęcenie do produkcji włókien o niskiej jakości, nieprzeznaczonych nawet na rynek.

Jednakże w przypadku krótkich włókien do produkcji papieru, wysoki poziom zanieczyszczeń jest nawet wskazany dla dalszego przetwarzania. Koszt oczyszczania jest tak wysoki, że jest on równy lub nawet przewyższa wartość produktów.

W przypadku przemysłu włókienniczego, wymagany jest niski poziom nieczystości. Jednak ponieważ ceny sprzedaży są wyższe, przetwórcy są zainteresowani produkcją włókien.

W przypadku włókien technicznych, na niektórych rynkach zbytu wymagany jest niski poziom zanieczyszczeń.

Stąd też, w praktyce większość państw członkowskich stosuje odstępstwo od maksymalnego poziomu zanieczyszczeń. System ten wymaga obliczenia zmniejszenia dotacji opartych o poziom zanieczyszczeń, co spowoduje obciążenie administracyjne, lecz jest jedynym sposobem na zagwarantowanie sprawiedliwego podziału dotacji.

Ponieważ rynki zbytu na krótkie włókna rozwijają się i nie są jeszcze bardzo stabilne, zaleca się rozszerzenie bieżących przepisów, w tym obniżenie dotacji proporcjonalnie do poziomu zanieczyszczeń.

3. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Niniejszy raport został sporządzony w odpowiedzi na wniosek Rady dotyczący oceny wpływu dotacji dla przetwórstwa słomy lnianej i konopnej w włókno, wprowadzonego przez ostatnią reformę wspólnej organizacji rynków w tym sektorze, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2001 r.

W świetle przeprowadzonej analizy, należy zaproponować przedłużenie istniejącego systemu dotacji na pewien okres. Pozwoliłoby to na nabranie większego doświadczenia, co jest szczególnie potrzebne w przypadku nowych państw członkowskich. Dotacje dla krótkich włókien oraz dodatkowe dotacje na uprawę lnu na niektórych obszarach upraw należy zatem dalej przedłużyć na bieżących warunkach.

UZASADNIENIE

Art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi stanowi, że:

„W roku 2005 Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport dotyczący dotacji dla przetwórstwa wraz z ewentualnymi propozycjami.

Raport powinien zawierać ocenę wpływu dotacji dla przetwórstwa, w szczególności na:

- stanowisko producentów w odniesieniu do obsianych obszarów i uzyskiwanych cen,*
- trendy rynkowe w odniesieniu do włókien tekstylnych i rozwoju nowych produktów,*
- przemysł przetwórczy.*

W świetle produkcji alternatywnej raport powinien wskazywać czy przemysł ten jest w stanie funkcjonować w oparciu o przyjęte wytyczne. Powinien także sprawdzać możliwości utrzymania, po zakończeniu roku gospodarczego 2005/2006, dotacji dla przetwórstwa za tonę krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz dodatkowej dotacji na hektar lnu, zgodnie z art. 4.”

Ogólna ocena obecnej organizacji sektora lnu i konopi³ wydaje się być pozytywna i pozwala wnioskować, że bieżąca organizacja wspólnego rynku funkcjonuje dobrze. Najbardziej znaczącym skutkiem wprowadzenia dotacji dla przetwórstwa włókien było wyeliminowanie spekulacyjnej produkcji. Reforma rozpoczęta w 2000 r. przyniosła znaczące zmniejszenie wydatków ponoszonych przez Wspólnotę i ustabilizowanie budżetu na poziomie około 20 milionów EUR. Ponadto reforma doprowadziła do wzrostu ekonomicznie rentownych rynków zbytu i ogólnie rzecz biorąc zabezpieczyła, a w niektórych przypadkach polepszyła, dochody producentów w omawianym okresie.

Dotacje dla przetwórstwa wzmocniły produkcję włókien lnianych i konopnych w UE, czyli surowców, które pozytywnie oddziałują na środowisko (zachowanie bioróżnorodności). Ponadto dotacje dla przetwórstwa w ramach wspólnej organizacji rynków pomogły utrzymać i stwarzać miejsca pracy w regionach o tradycyjnym profilu produkcji oraz wspierać inwestycje w badania i rozwój w celu ulepszenia metod przetwórstwa i rozwoju nowych produktów zawierających włókna roślinne.

Trudno jest ocenić pełen wpływ reformy przeprowadzonej w 2000 r. na produkcję w państwach członkowskich UE-15 oraz dokładną rolę dotacji dla przetwórstwa w tych krajach. Jedynie dane na lata 2002/2003 oraz 2003/2004 są ostateczne i mogą być uznane za reprezentatywne, ponieważ na wyniki zbiorów 2001/2002 znaczący wpływ miała zła pogoda.

Spośród nowych państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., sześć produkuje włókna lniane a trzy produkuje włókna konopne. Dane, które są obecnie dostępne nie pozwalają na szczegółową analizę trendów produkcji i analizę wdrożenia systemu w nowych państwach członkowskich.

³ Patrz sprawozdanie z oceny ukończone w październiku 2005 r. « Evaluation de l'organisation commune de marché dans le secteur du lin et du chanvre». http://europa.eu.int/comm/agriculture/eval/index_fr.htm.

W tych okolicznościach, wnioskuję się o przedłużenie o dwa lata systemu obowiązującego w roku gospodarczym 2005/2006. W konsekwencji, do roku gospodarczego 2007/2008 utrzymuje się dotacje dla długich włókien lnianych na obecnym poziomie 160 EUR za tonę, a dotacje dla krótkich włókien lnianych i konopnych zostają utrzymane na poziomie 90 EUR za tonę. Jeśli chodzi o krajowe ilości gwarantowane, obecne obowiązujące ilości nadal będą stosowane.

Jeśli chodzi o maksymalną zawartość zanieczyszczeń i łusek, to zważywszy, że większość państw członkowskich korzysta z odstępstwa od 7, 5 % limitu, i że niektóre ostateczne zastosowania wymagają wysokiego poziomu zanieczyszczeń, obecny system należy utrzymać w celu umożliwienia państwom członkowskim przyznanie dotacji dla krótkich włókien lnianych o maksymalnej zawartości zanieczyszczeń i łusek równej 15 % oraz dotacji dla włókien konopnych o maksymalnej zawartości zanieczyszczeń i łusek równej 25 %.

Dodatkowa pomoc przyznawana głównym przetwórcom długich włókien lnianych w niektórych tradycyjnych regionach produkcji w Królestwie Niderlandów, Belgii i Francji zostanie utrzymana na niezmiennym poziomie, tzn. wynosić będzie 120 EUR na hektar w strefie I oraz 50 EUR na hektar w strefie II, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1673/2000.

Wspomniane przedłużenie obecnego systemu wsparcia pozwoli na przeprowadzenie dokładnej analizy opartej na nabytych w międzyczasie doświadczeniach oraz zapewni odpowiedni okres na sporządzenie ogólnej oceny wpływu w celu zbadania możliwości uproszczenia wspomnianego systemu wsparcia poprzez zintegrowanie go z ogólnymi ramami przewidzianymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników.

Przy okazji zmiany systemu wsparcia dla lnu i konopi uprawianych na włókno, należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w celu zapewnienia, że uprawa konopi jest zgodna z innymi niż tylko produkcja włókien zastosowaniami.

Zgodnie z art. 52 wyżej wspomnianego rozporządzenia, powierzchnia uprawy konopi kwalifikuje się do wsparcia w ramach systemu płatności jednolitych, jeżeli zawartość tetrahydrokanabinolu nie przekracza 0,2 %, a produkcja surowców wykorzystywana jest do przetwórstwa włókien tekstylnych. Drugi warunek, który jest pochodną poprzedniego związku między systemem organizacji rynku roślin uprawnych a pomocą dla przemysłu włókienniczego, nie jest już potrzebny w ramach systemu płatności jednolitych, a ponadto, warunek ten w rzeczywistości uniemożliwia wykorzystywanie konopi do innych zastosowań przemysłowych, np. do celów energetycznych.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 w odniesieniu do dotacji dla przetwórstwa lnu i konopi uprawianych na włókno, oraz rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do konopi kwalifikujących się do objęcia systemem płatności jednolitych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno⁵ stanowi, że Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport dotyczący dotacji dla przetwórstwa wraz z ewentualnymi propozycjami. Na podstawie tego raportu właściwe jest utrzymanie obecnie obowiązującego systemu wsparcia do roku gospodarczego 2007/2008 włącznie.
- (2) Dotacje dla przetwórstwa krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego zawierających nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek stosują się do końca roku gospodarczego 2005/2006. Tym niemniej, w świetle pozytywnych trendów na rynku dotyczących tego rodzaju włókien objętych obecnie obowiązującym systemem wsparcia oraz aby przyczynić się do wspierania produktów innowacyjnych oraz ich rynków zbytu, stosowanie wspomnianego wsparcia należy przedłużyć do końca roku gospodarczego 2007/2008.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 przewiduje zwiększenie poziomu dotacji dla przetwórstwa długich włókien lnianych począwszy od roku gospodarczego 2006/2007. Ponieważ utrzymuje się dotacje dla przetwórstwa krótkich włókien do roku gospodarczego 2007/2008, dotacje dla przetwórstwa długich włókien lnianych należy ograniczyć do obecnie obowiązującego poziomu do roku gospodarczego 2007/2008.
- (4) W celu promowania produkcji wysokiej jakości krótkich włókien lnianych i konopnych, dotacje przyznaje się w odniesieniu do włókien zawierających

⁴ Dz.U. C ... z ..., str.

⁵ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 393/2004 (Dz.U. L 65 z 3.3.2004, str. 4).

maksymalnie 7,5 % zanieczyszczeń i łusek. Jednakże państwa członkowskie mogą odstąpić od wspomnianego limitu i udzielić dotacji dla przetwórstwa krótkich włókien lnianych zawierających między 7,5 % a 15 % zanieczyszczeń i łusek oraz dotacji dla przetwórstwa włókien konopnych zawierających między 7,5 % a 25 % zanieczyszczeń i łusek. Ponieważ możliwość ta obowiązuje jedynie do roku gospodarczego 2005/2006, niezbędne jest umożliwienie państwom członkowskim odstąpienie od wspomnianego limitu przez okres dwóch dodatkowych lat gospodarczych.

- (5) W celu dalszego zapewniania racjonalnych poziomów produkcji w poszczególnych państwach członkowskich, konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania krajowych ilości gwarantowanych.
- (6) Udzielane jest dodatkowe wsparcie dla dalszej tradycyjnej produkcji lnu w niektórych regionach Królestwa Niderlandów, Belgii i Francji. Aby umożliwić dalsze stopniowe przystosowywanie struktur gospodarstw rolnych do nowych warunków rynkowych, konieczne jest przedłużenie wspomnianego wsparcia tymczasowego do roku gospodarczego 2007/2008.
- (7) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport w stosownym terminie przed rozpoczęciem roku gospodarczego 2008/2009 w celu oceny, czy obecny system wymaga przystosowania czy też powinien być kontynuowany.
- (8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁶ przewiduje, że jedynie konopie uprawiane na włókno kwalifikują się do pomocy w ramach systemu płatności jednolitych ustanowionych na mocy tytułu III wspomnianego rozporządzenia. Właściwe jest, by uprawa lnu do innych zastosowań przemysłowych również kwalifikowała się do wspomnianego wsparcia.
- (9) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 i rozporządzenie (WE) nr 1782/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:
„3. Kwota dotacji z tytułu przetwarzania w przeliczeniu na tonę włókna jest ustalona w następujący sposób:

⁶ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2183/2005 (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, str. 56).

- a) w przypadku długiego włókna lnianego:
- 100 EUR w roku gospodarczym 2001/2002,
 - 160 EUR w latach gospodarczych 2002/2003 do 2007/2008,
 - 200 EUR, począwszy od roku gospodarczego 2008/2009;
- b) w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego zawierającego nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek: 90 EUR w latach gospodarczych od 2001/2002 do 2007/2008.

Jednakże w odniesieniu do lat gospodarczych od 2001/2002 do 2007/2008, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu dotacji w nawiązaniu do tradycyjnych rynków zbytu:

- w odniesieniu do krótkiego włókna lnianego zawierającego między 7,5 % a 15 % zanieczyszczeń i łusek;
- w odniesieniu do włókna konopnego zawierającego między 7,5 % a 25 % zanieczyszczeń i łusek.

W przypadkach przewidzianych w akapicie drugim, państwa członkowskie przyznają dotację na podstawie ilości, która nie przekracza ilości wyprodukowanej, przy zawartości zanieczyszczeń i łusek wynoszącej 7,5 %.”

2) W art. 3 ust. 2 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Krajowe gwarantowane ilości dotyczące krótkiego włókna lnianego i konopnego przestają obowiązywać od roku gospodarczego 2008/2009.”

3) W pierwszym ustępie art. 4, lata „2005/2006” zastępuje się latami „2007/2008”.

4) Skreśla się art. 12.

5) W art. 15 dodaje się następujący ustęp:

„3. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport, w razie potrzeby wraz z wnioskami, w stosownym terminie umożliwiającym wdrożenie wnioskowanych środków w roku gospodarczym 2008/2009.

Raport powinien zawierać ocenę wpływu dotacji dla przetwórstwa na producentów, przemysł przetwórczy oraz rynek włókien tekstylnych. Powinien sprawdzać możliwości utrzymania, po zakończeniu roku gospodarczego 2007/2008, dotacji dla przetwórstwa krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz dodatkowej dotacji, jak również możliwość włączenia wspomnianego systemu wsparcia do ogólnych ram wsparcia dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej ustanowionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003.”

Artykuł 2

Artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 otrzymuje następujące brzmienie:

*„Artykuł 52
Produkcja konopi*

1. W przypadku produkcji konopi, w wykorzystanych odmianach zawartość tetrahydrokanabinolu nie może przekraczać 0,2 %. Państwa członkowskie ustanawiają system pozwalający sprawdzić zawartość tetrahydrokanabinolu w roślinach uprawianych na co najmniej 30 % powierzchni upraw konopi. Jednakże jeżeli państwo członkowskie wprowadzi system wcześniejszego zatwierdzania takich upraw, wówczas minimalna powierzchnia wynosi 20 %.
2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, przyznawanie płatności jest uzależnione od wykorzystania nasion kwalifikowanych niektórych odmian.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

1. LINIA BUDŻETOWA: 05 02 07 01		ŚRODKI: 24 mln EUR			
2. TYTUŁ: Zmiana rozporządzenia 1673/2000 – Dotacje dla przetwórstwa długich i krótkich włókien lnianych i konopnych					
3. PODSTAWA PRAWNA: Artykuł 37 traktatu					
4. CELE: Przedłużenie obowiązującego systemu o dwa lata					
5. SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2006 (mln EUR)	KOLEJNY ROK BUDŻETOWY 2007 (mln EUR)		
5.0 WYDATKI PONIESIONE – Z BUDŻETU WE (REFUNDACJE / SKUP INTERWENCYJNY) – WŁADZE KRAJOWE – INNE	4,84	0	2,9		
5.1 DOCHODY – ŚRODKI WŁASNE WE (OPŁATY WYRÓWNAWCZE / NALEŻNOŚCI CELNE) – KRAJOWE	–	–	–		
	2008	2009			
5.0.1 SZACOWANE WYDATKI	4,84 mln EUR	1,94 mln EUR			
5.1.1 SZACOWANE DOCHODY	–	–			
5.2 METODA OBLICZENIOWA Wydatki ogółem na tę pozycję w 2005 r. : 20 045 mln EUR Wydatki ogółem na tę pozycję w 2004 r. : 17 893 mln EUR Wydatki – obecny system <u>Rok gospodarczy 2002/2003</u> : 18,8 mln EUR, podzielone w następujący sposób: Długie włókna lniane : 100 000 t x 160 EUR = 16 mln EUR Krótkie włókna lniane/konopne : 14 444 t x 90 EUR = 1,3 mln EUR Dodatkowe dotacje : 1,5 mln EUR <u>Rok gospodarczy 2003/2004</u> : 20,19 mln EUR Długie włókna lniane : 101 125 t x 160 EUR = 16,18 mln EUR Krótkie włókna lniane/konopne : 21 767 t x 90 EUR = 1 959 mln EUR Dodatkowe dotacje : 2 mln EUR Oszacowania Zmiana rozporządzenia nr 1673/2000 na lata gospodarcze 2006/2007 i 2007/2008					
	Poprzednie dotacje		Nowe dotacje		Skutki finansowe
	MIG długie włókna	Dotacje	Ilości szacowane	Dotacje	mln EUR
Długie włókna lniane	80.823 x	200 =	102.124 x	160 =	16,34
Krótkie włókna lniane/konopne			29.600 x	90 =	2,66
Dotacje dodatkowe					2
Ogółem			16,16	Ogółem	21,00
					4,84
6.0 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU? TAK NIE					
6.1 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZECZ PRZESUNIĘCIEM POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU? TAK NIE					
6.2 CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY? TAK NIE					
6.3 CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH? TAK NIE					
UWAGI: Jeżeli obecna tendencja utrzyma się, skutki finansowe wynoszą 4,84 mln EUR. Jednakże, należy zauważyć, że w przypadku osiągnięcia MIG dla długich i krótkich włókien, skutki finansowe wyniosą 11,94 mln EUR, a wydatki ogółem 28,10 mln EUR.					